

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.11.1993, sp. zn. 7 Co 1388/92, ECLI:CZ:KSCB:1993:7.CO.1388.1992.1

Číslo: 17/1994

Právní věta: Jde-li o rodiče, který je podnikatelem, vychází soud při posuzování jeho výdělkových možností pro účely stanovení výživného ze stavu příjmů, kterých dosáhl tento rodič podle svého daňového přiznání a jak je uvedl ve své výpovědi účastníka řízení (§ 131 o.s.ř.), potvrzené pak i zprávou vyžádanou od příslušného daňového orgánu k doložení správnosti výpovědi rodiče. Je ovšem třeba provést i další dokazování ke zjištění schopností a možností tohoto rodiče z hlediska ustanovení § 85 odst. 2 a § 96 odst.1 zák. o rod., aby byly objasněny jeho celkové majetkové poměry.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 26.11.1993

Spisová značka: 7 Co1388/92

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dokazování v civilním řízení, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1964 Sb. § 85

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Českých Budějovicích zvýšil výživné, které má platit otec na dvě nezletilé děti podle rozsudku soudu, a to pro nezletilého R. Š. z dosavadní částky 380 Kč na 450 Kč a pro nezletilého T. Š. z částky 300 Kč na částku 370 Kč, počínaje dnem 1. 1. 1992. Zároveň vyčíslil nedoplatek vzniklý tímto zvýšením a stanovil podmínky pro jeho zaplacení.

Proti rozsudku se odvolal otec. Nesouhlasil s provedeným zvýšením, neboť jeho současné příjmové poměry mu neumožňují tak vysoké výživné platit, když má vyživovací povinnost k dalším dětem a k manželce. Porovnával situaci ve své rodině a v rodině matky a uváděl, že toto srovnání vyznívá nepříznivě pro jeho rodinu. Nesouhlasil se závěrem soudu prvního stupně, pokud jde o hodnocení jeho současných příjmů, a domáhal se objektivního posouzení s přihlédnutím k těmto okolnostem.

Před svým rozhodnutím doplnil ještě odvolací soud řízení zjištěním současného příjmu matky u jejího zaměstnavatele a zjistil, že její výdělek za období od srpna 1991 do konce září 1992 činil průměrně 2809 Kč.

Po takto doplněném řízení dospěl Krajský soud v Českých Budějovicích k závěru, že odvolání je důvodné, a změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že návrh na zvýšení výživného zamítl.

Z odůvodnění:

Výše výživného pro obě nezletilé děti byla určena v první polovině roku 1985 částkami 380 Kč a 300 Kč, kdy otec neměl žádnou další vyživovací povinnost. V září 1988 bylo znovu rozhodováno o výživném a tehdy byl návrh matky na zvýšení výživného zamítnut. Soud tehdy zjistil, že došlo ke změně poměrů (vyšší potřeby obou dětí, nové vyživovací povinnosti otce v rodině, příjem matky 2064 Kč, příjem otce 2632 Kč), avšak pro určení jiného výživného, než bylo stanoveno v roce 1985, neshledal důvodů.

I v současné době lze souhlasit s tím, že došlo k další změně poměrů. Změna spočívá ve zvýšených potřebách obou nezletilých dětí, jejichž potřeby s přibývajícím věkem pochopitelně vzrůstají. Změna nastala i v poměrech rodičů. Otcí přibyla v jeho manželství vyživovací povinnost k dalšímu dítěti, které se v manželství narodilo.

Pokud jde o příjmy rodičů nastala změna i v nich. Matčin příjem se zvýšil na 2809 Kč.

U otce je hodnocení jeho schopností a možností komplikovanější. Otec začal podnikat v oboru písmomalířství a jeho možnosti a schopnosti lze hodnotit jen podle dokladů, které slouží pro daňové účely. Z výpovědi otce a ze zprávy Finančního úřadu v Č. B. vyplývá, že za rok 1991 byl u otce zjištěn základ daně (což je rozdíl mezi příjmy dosaženými v kalendářním roce a výdaji) ve výši 24 200 Kč při čemž daňovou kontrolou nebyl shledán žádný rozdíl. Soud nemá jinou možnost než vycházet z uceleného a uzavřeného předchozího kalendářního roku, protože jak příjmy, tak i vydání se mění a jenom údaje za uzavřený kalendářní rok mohou poskytnout podklady pro komplexnější posouzení příjmů z podnikatelské činnosti. Stejně tak ovšem nemá soud podklad pro úsudek, že by otec mohl svou podnikatelskou činností dosáhnout výdělku, jehož dosahoval v dřívějším pracovním poměru, jestliže podklady pro daňové účely nedávají žádnou oporu pro takový úsudek, tedy ani v tom, že by jeho příjmy skutečně byly nebo mohly být vyšší. Pro hodnocení otcových schopností a možností je proto třeba vycházet ze stavu jeho příjmů, jak byl daňovým orgánem potvrzen, a ten ukazuje, že jeho příjmy (po odečtení nákladů) jsou nižší než byly příjmy dosahované v dřívější době. Přitom přechod na podnikatelskou činnost nelze v daném případě hodnotit tak, že by se tímto přechodem otec snažil vyhýbat svým povinnostem ve vztahu k výživě svých dětí, ani tak, že by se vzdal důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání (§ 96 odst. 1 zák. o rod.).

Možnosti a schopnosti otce nejsou tedy ve srovnání s dřívější dobou lepší a navíc mu přibyla další vyživovací povinnost. Za tohoto stavu, kdy otec má vyživovací povinnost k dvěma dětem ve svém nynějším manželství a jeho příjem dosahoval v průměru 2200 Kč měsíčně, nejsou podle názoru odvolacího soudu dány důvody ke zvýšení výživného, i když ke změně poměrů došlo. I odvolací soud si je vědom toho, že určené výživné je vzhledem k rostoucím potřebám dětí i životním nákladům nízké, ale zjištěné poměry neumožňovaly dosavadní výživné zvýšit, aniž by to nebylo na úkor dalších vyživovacích povinností otce v jeho nové rodině.

Odvolací soud proto změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně podle ustanovení § 220 o. s. ř. tak, že návrh matky na zvýšení výživného zamítl.